

La meva àvia

La meva àvia va morir quan era petita,
ella cuidava als seus amats,
i els beneïa,
cada dia.

Era molt feliç,
tan feliç com una “perdiz”,
fins que un dia,
es va acabar l'alegria.

Estava a casa sense respiració,
i tots preocupats per la seva situació,
A l'hospital vam anar,
i no la van poder curar.

Al final al cel va pujar,
tota la família va plorar,
i al funeral vam estar,
amb les seves imatges al cap.

Seguts tots a terra,
enfonsant-nos a poc a poc.
Al final dos anys han passat,
i tot continua igual.